



**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto  
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

**Dionysius <der Kartäuser>**

**Coloniae, Nov. 1530**

Quod nihil periculosius quam in hoc seculo temporaliter prosperari, nec a  
deo paterne castigari.

---

---

**Nutzungsbedingungen**

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55472)



Disciplinam domini fili mi ne abijci- Prouer. 3.  
 as: & ne deficias quum ab ipso cor-  
 riperis. Quem enim diligit deus, ca- Heb. 12  
 stigmat: & quasi pater in filio cōpla-  
 cet sibi. Exigit æquitas dei, vt sicut  
 nullum bonum permanet irremune Boetius de  
 ratum: sic nullum malum transeat impunitum. conf. phil.  
 Porro electi in mundo hoc sine peccatis saltē ve 1. Ioha. 1  
 nialibus non viuunt. In multis enim offendimus Iac. 3.  
 omnes, Si dixerimus, quia peccatum non habet- 1. Iohan. 1  
 mus: nos ipsos seducimus. Septies insup iustus ca- Prouer. 24  
 dit in die. Hoc itaq; ad clementissimam diuinæ  
 prouidentia pertinet dilectionem ac bonitatem,  
 vt hominem in hac vita pro excessibus eius cor-  
 rigit: ne in futuro durius puniatur. Præterea cor-  
 reptione ista seu castigatio dei, qua hominem præ-  
 destinatum in seculo isto paterne exercet & visi-  
 tat, non solum proficua est ad delenda peccata  
 commissa: sed etiam a præsentibus retrahit, at-  
 que ad vitandum futura disponit: dum occasio-  
 nes peccandi remouet, terret, cautumque efficit.  
 Vexatio quippe secundum Esaiam dat intelle- Esa. 28  
 ctum: & qui virgam expertus est, amplius me-  
 tuit. Facit quoque hominem sua peccata humi-  
 liter recognoscere atq; dolere. Propter quod do-  
 minus loquitur: Castigo te, ne tibi videaris inno- Hier. 30  
 xius. Rursusq; Hieremias, Castigasti me domi- Idem 31  
 ne, inquit, & eruditus sum. Deniq; castigatio ista  
 disponit ad gratiam ampliorem in via, maxi-  
 mamque, si patienter feratur, mercedem sortitur  
 in patria. Hinc itaque deus suos electos in vita  
 hac multipliciter corrigit, arguit, & emendat,  
 quemadmodum asserit, Ego quos amo, arguo, Apoc. 3

H V &

& castigo. His igitur elucescit q̄ illi qui n̄c hoc  
 modo non visitantur a deo, sed impunitè præua-  
 ricari sinuntur, & licet multis & magnis grauif-  
 simisq; subiaceant vitijs, nihilominus prosperan-  
 tur, sublimantur, ditantur, laudantur, ad altiora  
 conscendunt, & ad libitum viuunt: nō sint de for-  
 te & numero electorum, sed reproborum: præse-  
 tim quum scriptum sit, Oēs qui placuerunt deo,  
 per multas tribulationes transierunt fideles. Et  
**Iudith. 8** Psalmist. Multa, inquit, tribulationes iustorum.  
**Psal. 37** Itaq; q̄ peruersi & reprobī non castigantur pa-  
 terna nunc a deo correctione: est propter eorū de-  
 merita, quibus sic iram dei incurrunt, vt non cor-  
 ripiat eos in vita præsentī, quatenus æterna reci-  
 piant in futuro tormēta inferni. Propter q̄d de re-  
**Psalmo. 80** probis & ingratis ait Psalmist. Dimisi eos secun-  
 dum desideria cordis eorum: ibunt in adinuenti-  
 onibus suis. Deniq; de hac temporali impiorum  
 prosperitate, atq; iustorum multiplici afflictio-  
 ne S. Prophetæ, imperfectis condescendentes seu  
 morē gerentes: per modum admirationis loquun-  
**Hierem. 12** tur ad dominum. Vnde Hieremi. Iustus quidem,  
 inquit, tu es domine, si disputem tecum. Verumta-  
 men iuste loquar ad te, Quare via impiorū pro-  
 speratur, & bene est omnibus qui præuaricantur  
 in te? Et sc̄tūs Iob, Quare impij viuunt, subleuari  
**Iob. 21** sunt, confortatiq; diuitijs, & non est virga dei su-  
 per illos? Nempe de hac re solent imperfecti mi-  
 rari, & quasi a seruitio dei auerti, dum se conspi-  
 cijunt tribulari. Perfecti autem taliter non miran-  
 tur neq; mouentur, scientes q̄ deus propter cau-  
 sas iam tactas electos affligit: reprobos vero re-  
 linquit. Hæc ideo charissime scribo ut te cautum  
 ac timoratum efficiam: quatenus tanto plus ve-  
 rearis

reatis inter reprobos computari: quanto te con-  
 spicis amplius prosperari, impunitè peccare, ad-  
 uersa non perpeti, corporis cōmodis gloriari, ma-  
 gisq; ad libitum conuersari, quāto insuper te vi-  
 des magis placere hominibus, & laudari, hono-  
 rari, seu acceptari ab eis. Quia, vt ait Psal. Deus  
 dissipauit ossa eorū qui hominibus placent: con-  
 fusi sunt, quoniam deus spreuit eos. Nonne horri-  
 bile verbum est hoc? Et quidē aposto. idē quoq; **Psalm. 59**  
 restatur, dicens: Si hoībus adhuc placerem, Chri-  
 sti seruus non essem. Et ipse saluator, Væ quī be-  
 nedixerint vobis hoīes. Hinc scite profecto Au-  
 gustinus ait, Periculosior est hic mundus blan-  
 dus, q̄ molestus: & magis cauendus est quum se  
 allicit diligī, q̄ quum se admonet cogitq; conte-  
 mni: imo secundum Gregorium, hos elegit deus  
 quos despicit mundus. Hinc est etenim quod idē **Gal. 1**  
 apostolus Paulus Corinthijs scribit, Videte (in-  
 quiens) vocationē vestrā fratres: quia non multi  
 sapientes secundum carnem, non multi potētes,  
 non multi nobiles sunt inter uos: sed q̄ stulta sunt **Luc. 6**  
 mundi elegit deus, vt confundat sapientes. Et q̄ **Augustin.**  
 infirma sunt mundi elegit deus, ut cōfundat for-  
 tia & ignobilia mundi, & contēptibilia ecce ele-  
 git deus. Nō ergo delectet te frater inter magnos  
 & diuites seculi huius, inter carnales & intimo-  
 ratos eē & viuere: sed meliorib. et doctioribus te  
 sp̄ cōiunge, vt sapia uirtutibusq; proficias, ne si  
 cum hoc mundo dāneris: sed inter sanctos & ele-  
 ctos fors tua cōsistat. Etenim si credis Hieronymo, **Gregori.**  
 scito q̄ de mille potentibus & diuitibus mundi **1. Cor. 1.**  
 vix vnus inuenitur aptus regno dei. Ora deum  
 vt sic te corrigat in præsenti, ne te postmodū con-  
 demnet in æternum. Neq; enim melior es S. Hie-  
 remia

**Hierem. 10** remia in utero matris sanctificato, qui ait, Corripe me domine. Veruntamen in iudicio, & non in furore: ne forte ad nihilum redigas me. Nam

**Hebr. 12** & Paulus testatur, Si extra disciplinam estis: ergo adulteri & non filij estis. O dilecte, nil tibi putata nociuius, quam inter intemoratos, vanos, prauamque societatem consistere: nil ediuerso salubrius quam inter pios, timoratos, atque deuotos manere. Noli affectionem sequi, sed rationem.

Quod non vitat peccata mortalia, qui non curat sollicite vitare venialia. Et de amico fideli ac familiari habendo, qui timoratus sit.

Art. XXIIX,

**Eccle. 27.**

**Pro. 15. 16**

**Eccle. 7**



I non in timore domini tenueris te instanter: cito subuertetur domus tua.

Timor dei retrahit a peccato. Propter quod Salomon loquitur, Qui timet deum: nihil negligit. Ille ergo dei timore se tenet: qui instanter, quod

indefinenter sollicitus est, ne deum offendar, aut damnationem incurrat, aut peccet. Porro domus nostra, de qua fatur allegata scriptura, cor nostrum est: in quo per cogitationem & affectionem moriamur. Hæc cito subuertitur, incidendo peccatum mortale, quo omne spiritale ac meritorium effunditur, & peccans spiritualiter moritur: si non

**Ecc. 27** timore dei instanter perseueremus. Ex quo quidem notescit eum non vitare mortalia: qui tota diligentia non apponit vitare venialia atque minima. Nam & ipsa venialium effrenata consuetudo, secundum Augustinum, a mortali non excusatur. Venialia namque ad mortale disponunt, charitatis feruorem dirimunt, gratiæ incrementum impediunt. Hinc sancti patres affirmant: Qui moritur